

i Møde, naar man er rede til at gjøre noget Virkeligt, noget Positivt for den Klasse, som jeg tror har Krav paa at hjælpes frem. — Der har tidligere været en Ministeransvarlighedslov foreslaaet. Har man da i saa Henseende mærket, at den nuværende Regjering har gjort Noget for at opfylde Grundlovens Løfteparagraf? Uværtimod! Den har modsat sig det Forslag paa det Allerbestemteste, som kom frem her i dette Thing, endogsaa blot som Grundlag til at forhandle paa. Endelig kan jeg nævne Fideikommissers Overgang til Selveiendomme, Stamhusets Overgang til Selveiendomme, det var netop Noget for denne Regjering at tage fat paa. Ogsaa dette nævnes i en af Grundlovens Løfteparagrafer. I alle disse Retninger have vi ikke mærket Noget til Frisind, og lad det derfor ikke blot blive ved Talemaader, men lad os se, at der fremkommer Noget, det skal ganske vist ikke blive stødt tilbage fra vor Side, fra min Side. Men en Ting bliver ikke til Virkelighed derved, at man siger, at man er frisindet, ligesaa lidt som en Ting bliver Sædvane her i Thinget, fordi det udtales, at det er en Sædvane. I alle disse Retninger tør man vel nu haabe en rig Virksomhed efter de Udtalelser, der ere fremkomne om Frisind. Hidtil forekommer det mig ikke, at jeg har lagt Mærke til, at noget Saadant er fremkommen fra den Side, og det forekommer mig derfor, at det er meget lidt vel betænkt at raabe paa sit Frisind og særlig paa sin store Grundlovstrofast, naar vigtige Løfteparagrafer i Grundloven staa hen uløste, og man saa, saa snart der fremkommer Forslag i de af mig antydede Retninger, erklærer dem for ubrugelige endogsaa som Grundlag. Hvorfor fremkommer man saa ikke selv med Forslag, som ere brugbare?

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet.

S. Andersen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Da jeg ser, at den næste indtegnede Taler, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), ikke er tilstede, skal jeg give Ordet til den følgende Taler i Rækken, det ærede Medlem for Eghoveds Amts 2den Valgkreds (Jagb). (Ophold). Da heller ikke dette ærede Medlem er tilstede, er den følgende Taler det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds.

Paulsen: Det er ikke for at kaste mig ind i den politiske Kamp, at jeg tager Ordet; ifølge min Opdragelse og hele Stilling ligger det nærmest for mig strax at gaa ind paa den Sag, hvorom det dreier sig, og jeg gjør det ogsaa ihukommende den ærede Formands Udtalelse om, at man saa vidt muligt her ved første Behandling

burde holde sig til de Sager, der vedkomme Finantsloven. For mig staa det ganske klart og er en praktisk Sætning, at, naar man skal give Penge ud, maa man have Penge ind. Naar jeg nu henholder mig til de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), og som jeg i Et og Alt eller i alt Fald i Hovedtrækkene kan billige, saa synes det mig deri klart at være godtgjort, at der var en vis Fare for, at de Indtægtskilder, som vi tidligere have haft, muligens i Fremtiden kunde gaa ned. Jeg for min Part kunde endnu dertil sige, at maasse Faren f. Ex. med Hensyn til Korn er større, end den blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa den Kornudførsel, som vil komme i Fremtiden fra det nordlige Rusland; jeg har netop i disse Dage set, at der endogsaa bygges Skibe særligt i det Niemed. Det forekommer mig nu, at naar en saadan Fare vistnok er tilstede, maa det være Pligt for Thinget og Ministeriet at se efter, om der ikke er andre Indtægtskilder, som Landet kan drage Fordel af, og det er der. Der er Fiskeriet; det har ligget dødt og øde hen i lang Tid. Det er muligt, at de Udtalelser, jeg fremkommer med, ikke idag ville blive opfattede og forstaaede af de Herrer paa den Maade, som jeg mener, men jeg føler mig overbevist om, naar jeg f. Ex. ser hen til Norge, at der med Marene kan drages Millioner i Indtægt af Fiskeriet, og om end denne Pengesum ikke ubetinget vil komme Statskassen til Gode, saa vil den dog komme Landet, navnlig Fiskerne til Gode, og hvad mere er, den vil komme den mindre bemidlede Klasse til Gode gennem Prisen paa Levnetsmidler. Jeg skal ikke anføre Dagens Priser paa Fisk; nu da vi have Vinterforhold, er Fiskeprisen i Kjøbenhavn høiere end Kjødprisen, wen det kan siges med Sikkerhed, at dette Næringsmiddel burde kunne faas langt, langt billigere i et Land som Danmark, som Havet overalt omkranser, end det for Diebliffet er Tilfældet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa mine Tanker og Anskuelse om dette Spørgsmaal, navnlig fordi første Behandling af Finantsloven allerede er trukken saa langt hen, men jeg tror strax at kunne antyde, at min Anskuelse i den Retning maasse er ganske egen og forskjellig fra alle Andres. Som Hovedformaal gaar jeg ud fra, at naar man vil ophjælpe Fiskeriet, maa man kun se hen til, hvad der kan opnaas paa det Sted, hvor Fisken skal forhandles. Jeg sigter her til et Lovforslag, som i sin Tid har været forhandlet her i Thinget, om at bevilge en Sum til Fiskefuttere, og som ikke gif igjennem i Lands-thinget. Ved dette Forslag tror jeg, at man kun tog Hensyn til at fange Fiskene, og det tror jeg f. Ex. ikke er den rette Maade at tage Sagen paa. Det er ikke nok, at man fanger Fisken, man skal kunne sælge den, og jeg er en Tilhænger af, at